

ת"פ (באר שבע) 64298-02-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' לאוניד צמוק - בעצמו

ת"פ (באר-שבע) 64298-02-24 - מדינת ישראל - תביעות נגב נ' לאוניד צמוק - בעצמו
ת"פ (באר-שבע) 64298-02-24
מדינת ישראל - תביעות נגב
נגד

לאוניד צמוק - בעצמו
בית משפט השלום בבאר-שבע
[24.12.2024]
כבוד השופט ערן צברי
ע"י ב"כ עוה"ד מיכל כרמל
ע"י ב"כ עוה"ד אלכס גאוסקין
גזר דין

1. הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
 2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 16/11/2023 הנאשם התגורר בדירה ברחבת אורן בדימונה, והחזיק בסם מסוכן מסוג קנבוס, במקומות שונים ובין היתר - בשידה שליד המיטה בחדר השינה, על השולחן בסלון בדף מקופל, בארונות תלויה בסלון, וזאת במשקל כולל של 267.1 גרם. עוד החזיק הנאשם ב-2 משקלים דיגיטליים ושקיות ניילון קטנות אטומות. בהתאם לכתב האישום הנאשם החזיק את הסמים שלא לצריכתו העצמית ומבלי שקיבל היתר כדין לעשות כן.
 3. המאשימה בטיעוניה לעונש הציגה את רישומו הפלילי לפיו לחובת הנאשם הרשעה מינואר 2022 בעבירות של הסגת גבול וגניבה, עמדה על האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם וביניהם שלומם הפיזי והנפשי של הציבור, וגרימת נזקים ישירים ועקיפים העלולים להיגרם כתוצאה משימוש בסמים מסוכנים. לדבריה מידת הפגיעה באלה הוא משמעותי מאחר שהסמים היו מפוזרים במקומות שונים בדירתו, חלקם מחולקים לשקיות, והדברים מרמזים על כוונותיו.
- ביחס למתחם העונש הציגה לקבוע מתחם הנע בין חמישה חודשי מאסר שירותו לבין שנת מאסר. הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הינן גילו של הנאשם, הודאתו וחיסכון בזמן השיפוט, ולכך שהרשעתו הקודמת במסגרתה ריצה 3 חודשי מאסר לא היוותה גורם מממן ומרתיע. אין נימוקים המצדיקים חריגה משיקומי שיקום.

לאור כל האמור עתרה להשתת עונש של מאסר בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה, קנס, התחייבות, ופסילה בפועל ועל תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה.

4. ב"כ הנאשם הציג מסמך המתייחס לחובותיו של הנאשם ברשות האכיפה והגבייה העומד על 86,743 ₪ וזאת בעקבות תביעת מזונות כנגדו. עוד במהלך הדיון הפנה למכתב מאת מעסיקו במלון בחברת "ישרוטל" המביע שביעות רצון מתפקודו במחלקת התחזוקה של המלון.

ביחס לטיעון המרמז על כוונת הנאשם לסחור בסמים, הרי שכתב האישום המתוקן לא מייחס עבירת סחר או ניסיון לעשות כן, אלא נוקט בדיבור - שלא לצריכתו העצמית. לדבריו הסמים נועדו לשימוש של הנאשם ושל בת זוגו לשעבר שהתגוררה יחד עימו, וכי הנאשם בחר שלא לסבך אותה בעבירות ולקח אחריות מלאה על הסמים.

סוג הסמים הינו קל, ונוכח הרפורמה ביחס ל"אי הפללה" של משתמשים בסמים האמורים, הרי שהעבירה בנסיבותיה שומטת את הקרקע תחת טיעון המאשימה לקביעת מתחם ענישה מחמיר אשר מתאים לעבירות סחר בסמים.

ב"כ הנאשם הפנה לטבלת ענישה המתייחס למקרים חמורים יותר של סחר בסמים וגידול סמים, במסגרתם הושתו על נאשמים מאסרים קצרים יחסית.

לכן סבר שיש לקבוע מתחם עונשי הנע בין ענישה צופה פני עתיד למספר חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד התחייבות וקנס כספי.

באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הנאשם עשה שינוי משמעותי בחייו, עושה מאמץ לשלם את דמי המזונות עבור ילדיו, עובד בעבודה מסודרת, נטל אחריות מיד על מעשיו וחסך זמן שיפוטי. עברו הפלילי אינו רלבנטי. הטלת מאסר בעבודות שירות תטיל עליו מעמסה בלתי אפשרית, אשר תפגע אף בילדיו. ביחס לבקשה לפסול אותו מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה, ציין כי אמנם לנאשם אין רישיון נהיגה, אך הוא מתכוון לפעול להוצאתו, ועל כן יש מקום לקבוע עונש פסילה על תנאי בלבד.

5. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו, לדבריו היה במקום לא טוב בחייו ובזוגיות, עושה מאמצים לשרוד ולעבוד.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש להשית על הנאשם עונש הולם, תוך שמירה על יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם וסוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה, ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

האינטרסים המוגנים ומידת הפגיעה בהם

7. האינטרסים המוגנים בהם פגע הנאשם היא השמירה על בריאות הציבור ובטחונו מפני נגע הסמים והנזקים החברתיים, כלכליים וגופניים אשר נגרמים בעטיו. נזקים אלה, חרגו מזמן מתחומי המשתמש הבודד והפגיעה הפיזית והנפשית בו, והם כוללים אף השפעה על סביבת חייו, סביב המרוץ של המכורים להשיג את מנת הסם הבאה. 8. השפעה רחבה זו, מייצרת נזקים עקיפים המתבטאים בהעמקת המעורבות בעולם הפלילי של המכורים, בהסתבכות עם עבריינים כחלק מחובות שנצברו מצריכה הולכת ומתגברת של סמים, ומפגיעה ברכוש הציבור על מנת לממן את מנות הסם.

9. על אף שמדובר בהחזקה של סם מסוכן מסוג קנבוס אשר נחשב לסוג "קל", ועל אף שביחס למשתמשים בסם זה שונתה החקיקה במסגרת יוזמת "אי הפללת שנקבעה בתקנות העבירות המנהליות (קנס מנהלי - החזקת קנאביס ושימוש בו לצריכה עצמית), תשפ"ב-2022, הרי ששינוי חקיקתי ותפיסתי זה חל על המשתמשים בסם זה, ולא על המפיצים.

אלה האחרונים, נשארו ועודם סוחרי סמים, ומפיצים את נגע הסמים בקרב הציבור. מתוקף היותם חלק משרשרת הפצת הסם, הרי שיש לנקוט גם נגדם, יד קשה הכרוכה בענישה מחמירה, וקנסות משמעותיים, זאת כחלק מהמאמץ הכולל להגן על שלום הציבור ובריאותו.

10. נוכח ריבוי טענות הנוגעות לקשר ולהשפעה של תקנות אלה אף על אלה שנמנים על מגדלי ומפיצי סם הקנבוס, מצא בית המשפט העליון לחזור על מושכלות יסוד, ולהדגיש את הברור מאליו -

בשולי הדברים, יודגש, כי אין ממש בטענה ביחס לשינוי הגישה העונשית לעבירות שעניין סם מסוג קנבוס. אך בעת האחרונה קבע בית משפט זה כי הדין הנוהג והמחייב הוא הקבוע בפקודה לפיה קנבים הוא סם מסוכן (ע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל (4.2.2021)).

רע"פ 2277/21 אברהם יוחננוב נ' מדינת ישראל (נבו 8.4.2021), (ראו גם ע"פ 6299/20 שחר חן נ' מדינת ישראל (נבו 4.2.2021), רע"פ 174/21 ישראל סעדיה סויסה נ' מדינת ישראל (נבו 25.2.2021)). מדיניות הענישה הנוהגת

11. ברע"פ 1267/23 נתנאל בלקר נ' מדינת ישראל (נבו 6.3.2023) נדון עניינו של נאשם שהחזיק בסם מסוג קנבוס במשקל של 653 גרם. מתחם העונש נקבע כנע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר, והוא נדון למאסר מותנה. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי התקבל וזאת מאחר שמדובר בכמות הגבוהה פי 43 לערך מהכמות שנקבעה בפקודה להחזקה עצמית, ועונשו הועמד על שני חודשי מאסר בעבודות שירות.
12. ברע"פ 4214/22 עדן יצחק נ' מדינת ישראל (נבו 7.7.2022) נדון עניינו של נאשם אשר החזיק ב 152.12 גרם של סם מסוכן מסוג קנבוס שלא לצריכתו עצמית כשהוא מחולק ל 60 אריזות. מתחם העונש נקבע על מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל, הטיל עליו מאסר מותנה ועונשים נלווים. ערעור הנאשם שם כנגד ההחלטה שלא לבטל הרשעתו נדחה.
13. בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 11397-07-23 נאגח אבו כף נ' מדינת ישראל, התקבל ערעור הנאשם אשר נדון בגין החזקת 110 גרם של קנבוס שלא לצריכתו העצמית, והועמד על מאסר מותנה ועונשים נלווים, וזאת בהמלצת בית המשפט שלערעור ובהסכמת הצדדים, זאת לאחר שבבית משפט קמא (ת"פ (שלום ב"ש) 31963-09-22 מדינת ישראל נ' נאגח אבו כף (נבו 27.10.2024)) נקבע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לתשעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים.
14. ב"כ הנאשם הגיש אסופת פסיקה במקרים חמורים בהרבה, אשר לגבי חלקם לא ניתן כלל ללמוד למקרה שבפני, הן מאחר שמידת המרחק היא כה גדולה, והן מאחר שממילא בעניינו מדובר בכמות לא גדולה של סמים. כך לדוגמה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 15263-06-24 מדינת ישראל נ' עידו בן משה (נבו 15.9.2024), עסק בנאשם שגידל 17 שתילי קנבוס במשקל של 2 ק"ג לערך, והחזיק ב 526 גרם מסם זה במספר מקומות שונים. בבית משפט קמא בוטלה הרשעתו והוטלו עונשים של פיצוי לעמותת "אל-סם", של"צ והתחייבות. בערכאת הערעור התקבל ערעור המדינה, הוא הורשע ועונשו הועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות תוך שניתנה הערה כי המתחם שהוצע על ידי המאשימה המתחיל בעשרה חודשי מאסר ראוי ואף מקל.
- בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 10519-09-22 מדינת ישראל נ' מיקי מיכאל סוויסה, התקבל ערעור המדינה ביחס לנאשם שהחזיק במקומות שונים סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל כולל של כ 378 גרם וניסה לסחור בכמות של 20 גרם, תוך שבית המשפט המחוזי עומד על הסיכון שנוצר בפני הציבור, וכי למרות שמדובר בנאשם צעיר נעדר עבר, מאחר שמדובר בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ואף עבירה של ניסיון בסחר ב - 20 גרם מסם זה, הרי שיש לבכר את האינטרס הציבורי מאחר שמטרת ההחזקה הוכחה לשם הפצת הסמים, ועל כן המתחם לו עתרה המאשימה (6-12 חודשי מאסר בפועל) ראוי ואף מקל.

עפ"ג (מחוזי באר שבע) 24784-06-22, 21630-07-22 יהודה אדוה נ' מדינת ישראל עסק אף הוא בגידול 17 שתילי קנבוס במשקל של 3.65 ק"ג ואיתור סמים בכמויות נוספות לצד ציוד מגוון בדירה ובין היתר מפוחים, שנאים, 150 אדניות, אוהלים, שקי אדמה ורשתות. בשל מצבו הנפשי המורכב של הנאשם הוטל עליו מאסר מדוד של 30 ימים בלבד, וזאת בין היתר מאחר ש לאחר שהנאשם נמצא לא כשיר לריצוי עבודות שירות בשל מצבו הנפשי. בערעור, התקבל ערעור המדינה ונגזרו על הנאשם שם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שהתקבלה חו"ד נוספת אשר איתרה מקום ישים עבורו. מכל מקום נראה כי מקרה זה חריג במיוחד, וממילא ערעור המדינה התקבל.

15. עוד יש לציין כי במהלך טיעוני המאשימה ביקשתי הפניות התומכות במתחם המוצע, ונעניתי כי אין בידה להציג אלה. יודגש כי אין בכך כדי לפגוע בטיעון המאשימה מאחר שמדיניות הענישה הנוהגת הינה אחד מרכיבי קביעת מתחם העונש.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

16. הכמות שהחזיק הנאשם איננה מבוטלת, אך לא ניתן לקבוע כי מדובר בכמות עצומה. למעשה, ניתן למצוא מקרים בהם החזיק הנאשם בכמות העולה על זו הקבועה בפקודת הסמים, ואף במידה הדומה למקרה שבפני, והנאשם הצליח להוכיח כי מדובר בכמות שנועדה להחזקה עצמית (לדוגמה ת"פ (שלום ב"ש) 3597-08-22 מדינת ישראל תביעות נגב נ' ניר ארלאקי (נב) 21.11.2024)). מכאן, ניתן לגדר את מידת הנזק שנגרם או שהיה עשוי להיגרם, ולומר כי הוא ברמה לא גבוהה.
17. על פני הדברים כתב האישום "שותק" ביחס לאינטרס בהחזקת הכמות האמורה, והאפשרויות להחזקתם שלא לצרכי העצמית יכולה להיות לשם שימוש בנסיבות חברתיות, ולא דווקא למכירה או הספקה לאחרים ממש. על כן, יש לבחון נסיבות הביצוע שלא על הדרך המחמירה כפי שהוצעה על ידי המאשימה, אלא בנסיבות רכות יותר.
18. לא ניתן ללמוד על תכנון מיוחד שהיה כרוך בביצוע העבירות.
19. נוכח כל האמור אני קובע כי מתחם העונש הרלבנטי למקרה שבפני הינו מאסר על תנאי ועד למספר חודשי מאסר וזאת לצד עונשים נלווים כספיים וצופי פני עתיד.
- שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש
- נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
20. הנאשם יליד 1993, אשר לחובתו הרשעה משנת 2022 בעבירה של הסגת גבול וגניבה בגין ריצה מאסר של שלושה חודשים על דרך של עבודות שירות.

21. לדברי הנאשם הוא פתח בפרק חדש בחייו, נמצא בחובות (הומצא מסמך נ/1) והוא עושה מאמץ רב לעמוד בתשלומים הכרוכים בין היתר בתשלום מזונות לשני ילדיו מנישואיו הקודמים. לכן, הטלת מאסר אף בדרך של עבודות שירות, עשויה לפגוע בו קשות ולהעמיק את התסבוכת הכלכלית בה נמצא. אף ביחס לפסילת רישיון הנהיגה, ביקש כי זו תהא צופה פני עתיד, אחרת נידותו תיפגע ומכוחה אף יכולתו להגיע לעבודתו, וכן למפגשים עם ילדיו.
22. לקחתי בחשבון כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו, וכן את החיסכון בזמן השיפוטי כמו גם מאמציו לצאת לדרך חדשה ולשקם עצמו.
- שיקולי הרתעת היחיד והרבים
23. בעבירות סמים יש ערך ממשי במאמץ להרתיע את אלה שנמנים על שרשרת הפצת הסם, ולמעשה מרעילים את ציבור משתמשי הסמים - חלק מהם מתוודעים לחומרים משני תודעה, וחלקם כבר מנוסים - ובכך פוגעים בציבור בכללותו.
24. יחד עם זאת, נוכח קביעתי כי מידת הפגיעה באינטרס הציבורי איננה מהחמורות, ונוכח היות כמות הסם כמו גם סוג הסם, כאלה שמידת הפגיעה בפועל ומידת פוטנציאל הפגיעה אף הם אינם מהחמורים, הרי שלשיקול ההרתעה משקל מסוים בלבד.
- שיקולי שיקום וחריגה לקולא מהמתחם
25. אין שיקולי שיקום המצדיקים חריגה לקולא מהמתחם, וממילא לא נטען כי אלה קיימים.
- סוף דבר
26. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים האמורים מעלה, ונוכח המתחם שקבעתי כמו גם הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אני מוצא לנכון לגזור על הנאשם עונש בחלקו התחתון של המתחם, מתוך כוונה "לסמן" לו, כי הוא מקבל כעת הזדמנות לשנות דרכו ובכך להימנע מצבירת הרשעות נוספות בעתיד.
27. לאור כל האמור אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים :
- א. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור על עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
- ב. קנס כספי בסך 5,000 ₪ אשר ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 01/02/2025. את הקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:
- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *****-***
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום).
- ג. 12 חודשי פסילה על תנאי מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור על עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים הנ"ל מסוג פשע.
- ד. התחייבות להימנע מביצוע של עבירה בניגוד לפקודת הסמים הנ"ל - עבירת עוון ופשע - בסך של 5,000 ₪ למשך שנתיים מהיום.
- ניתן בזאת צו להשמדת הסמים בכפוף לחלוק תקופת הערעור.
- זכות ערעור כחוק.
- ניתן היום, כ"ג כסלו תשפ"ה, 24 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.